

jeg bestemt tror, at den paatænkte Kommission vil have Bliffet aabent for, og det er, at al den Del af de indirekte Skatter, der hviler paa Loven af 5te August 1864, egentlig staar som en Slags Anklage mod Lovgivningsmagten. Skulde Nogen nære Tvivl om, at Forudsætningen for denne Stats Tilblivelse var den, at den skulde ophøre at eksistere, saa snart Staten igjen kom i sine rette finantsielle Følger, naar den havde dækket det Tab, Krige havde paaført os, eller dog nogenlunde kunde komme igjen uden Underbalance, vilde de ved de Forhandlinger, der have været førte her i Thinget, have kunnet blive kurerede for deres Tvivl, thi man har jo der faaet Vidnesbyrd nok om, at det forholder sig saa. Jeg vil forøvrigt indrømme, at en blot Afløsning af denne saaledte Krigstoldstat ikke fuldt vilde tilfredsstille, og man har altsaa Ret, naar man har foreslaaet en indgaaende Reform paa dette Omraade. Jeg tror imidlertid, at den foreslaaede Kommission vilde være et meget godt Tegn paa, at man nu vilde naae til en Gjennemførelse af denne Reform. Saa længe denne Strid har været ført i dette Thing — og den har været ført længe — her gjælder nemlig det Mødtsatte af, hvad jeg har anført med Hensyn til de direkte Skatter, at har der været talt for lidt om dem, har der i Forhold til det fremkomne Resultat været talt overmaade meget om de indirekte — saalænge den Kamp, der nu har været ført i saa mange Aar fra Fler-tallets og mest fra Ministeriets Side, har været, har man fra Fler-tallets Side stillet Forbring om bethdelige Nedfættelser i Forbrugs-skatterne og fra den anden Side stillet Forbring om Vederlag eller, som det med et pænere Ord hedder, Kompensation. Dette Spørgsmaal kan imidlertid først egentlig og i tilstrækkelig Grad præciseres, ved at en saadan Kommission tager hele vor finantsielle Stilling under Overveielse, og der vil derved gives en ganske anden Styrke for de Paa-stande, jeg anser for de rette, idet man saa der med Bevise kan paavise, at man ikke forlanger Mere, end der uden nogen Vanskelighed for Staten kan affes. Jeg tror derfor, at forinden denne Reform gennemføres, kunde det allerede af den Grund være ønskeligt, at en saadan Kommission blev nedsat og kom til at afgive sin Betænkning. Hvad jeg forøvrigt kunde ønske at udtale med Hensyn til den indirekte Beskatning, skal jeg sammendrage i følgende korte Bemærkninger. Med Hensyn til Arveafgiften tror jeg ikke at kunne fuldstændig slutte mig til de Anskuelser, som mine sædvanlige Meningsfæller pleie at gjøre gjældende. Jeg vil ganske vist ind-

rømme, at Arveafgiften egentlig ikke er saa trykkende i Diebliffet, og for saa vidt kunde den nok forsvares; men jeg tror paa den anden Side, at man ikke kan karakterisere den som fuldt retfærdig, navnlig ialtfald ikke naar man tager de større Procenter, der fremkomme. Dette er imidlertid ikke en Udtalelse, jeg tør fremsætte med stor Præcision, men derimod tør jeg med stor Bestemthed sige, at Rets- og Departementsportlerne er en Stat, der umulig vil kunne bestaa overfor en kritisk Revision. Saa skal jeg endvidere blot nævne Klasselotteriet, som er ildet af Mange. Jeg finder dog, at det er al Værdi, at Staten paa en saa let Maade opnaar en ligesaa høi aarlig Indtægt som af hele vort store Reservecfond. Hermed har jeg altsaa udtalt, hvad jeg kunde ønske at udtale med Hensyn til de indirekte Skatter, som jeg mener, at den af mig foreslaaede Kommission bl. A. maatte have sin Opmærksomhed henvendt paa. Jeg tror, jeg har nævnt de vigtigste af dem. (Th. Nielsen: Bygningsafgiften!) Der bliver sagt: Bygningsafgiften. Jeg skal imidlertid gjøre opmærksom paa, at skjøndt Bygningsafgiften har været Gjenstand for en meget indgaaende Kritik her i Salen, er jeg dog ved at tænke og læse lidt om de Forhold kommet til det Resultat, at den ikke nu i Forhold til de Skatter, jeg her har fremdraget, kræver en saa nøie Kritik — i Forhold til de andre, vel at mærke, ikke saaledes som Bygningsafgiften gennem de Forhandlinger, der her have fundet Sted, alt have været Gjenstand for en saadan. Den skal jeg derfor ikke komme ind paa her, thi jeg tror ikke, den vil være Hovedopgave for den paatænkte Kommission eller være et af de Punkter, som den med særlig stort Udbytte vilde beffæftige sig med. Jeg vilde nu gjerne udtale lidt i Almindelighed om, hvorledes en saadan Kommission vil være stillet. Jeg mener da, at den absolut maa faae et Indtryk af den Folkestemning, der mere og mere gjør sig gjældende, og det ikke alene hertilands, i Retning af, at Beskatningen vil blive mere forsvarelig, jo mere den nærmer sig til Indtægtsafgiften, og at den, jo mere den fjerner sig derfra, bliver desto flettere. At denne Anskuelse ogsaa vil trænge sig ind hos en saadan Kommission, er jeg fuldstændig overtydet om. Deraf følger nu rigtignok ogsaa, at dens Blif vil blive aabnet for, at vore Skatteforhold ere særdeles mangelfulde, og at det, da der ikke kan opnaas en fuldstændig ideal Beskatning, maa anses for nødvendigt at gennemføre et retfærdigt Grundlag for Skattepaalægene. Et af dens allerførste Arbejder vilde altsaa blive at foreslaa Indførelsen af en ny Matriful, i det Hele taget